

Redactioneel

Gerard M. Schippers

Met dit nummer maken we de eerste gehele jaargang vol. Gaat het goed met het tijdschrift? Dank u - jazeker. Dank zij u, want het aantal abonnees stijgt gestaag. Over kopij hebben we niet te klagen. Ook ongevraagd stuurt u ons teksten op en daar zijn we blij mee. In dit nummer, naast de gebruikelijke rubrieken, weer een paar proeven daarvan.

Een term die de laatste tijd nogal rondzingt in de hulpverlening is Community Reinforcement Treatment (CRA). *Roozen*, die er zelf mee gewerkt heeft, legt eens goed uit wat die methode nu eigenlijk inhoudt en wat je ermee bereiken kunt. *Soyez* observeerde als orthopedagoge de omgeving van de druggebruiker: partners, broers en zussen. Zij constateert dat die vaak zelf ook problemen hebben, maar nogal eens in de kou blijven

staan en niet terecht kunnen in de hulpverlening. *Matthys* en collega's lichtten op cannabis gerichte preventieactiviteiten in Vlaanderen door. Erg 'evidence-based' zijn die allemaal niet, net zo min als in Nederland trouwens, zoals we uit een eerder overzicht in dit blad weten.

Ten slotte van een iets andere orde. Een graadmeter voor het drugsbeleid in een land is het aantal doden door drugsgebruik. Daarop kunnen landen vergeleken worden en dat doet de EMCDDA in Lissabon. Maar hoe hard is drugssterfte als maat? *Van Laar* en collega's laten zien dat Nederland met relatief weinig drugsdoden goed scoort, en dat dit geen kwestie is van meetfouten of van creatief boekhouden. Ook daar kunnen we trots op zijn dus.